

מאיה גולד – "מעשי ימים", גלריה אלון שגב, תל-אביב

מאיה גולד אינה מפרקת את המציאות למרכיביה, אך היא קוטטת מהמציאות נתחים שמתקיים בהם מתח בין האמורפי לבין שרידים נוקשים של ממשות. הציורים נרמים למתווי הכנה של הקלסיקאנים בבואם לצייר עננים. עננים וקרעי עננים שטים וממלאים את הכדים במשחק אין סופי ורך של אור וצל. בקרקעית הציורים מתגלים ראשי תרנים או פנסי רחוב או ארובות בנוקדנות ריאליסטית המנסה להקות את נפחיות גופיהם, וקטורים אנכיים זכריים שכמו סורקים את שדות העננים האמורפים הנקביים שמעל.

עד עתה ציוריה של גולד כמעט תמיד צללו אל פעלולי ציור של משחקי פרספקטיבות מוקצנות מתוך יצירת מתח כוזב בין נגיף עות פרטניות למבט הכללי הסכימטי. עיקרו של הפעלול הזה עדיין מצוי כאן אך משהו באיכות הציור עצמו, באיפוק של אותו פעלול, בבשלות, בעידון, מחליף את גולד ממלכודת ההצלחה של עצמה ונוטל את הציורים לשלב אחר. כדאי לבחון מקרוב את תמהיל עשיית העננים וחומריותם, שלובנם הוא לובן הבד עצמו הדק והעדין, וצלם המעושן הוא צבע שמן שחור דליל מאוד. נדמה כאילו גולד משתמשת בפחם ליצור את האפקט האבקתי, הפירורים, של התאבכות העננים.